

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

W W W.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Chodesh Iyar: A
Prelude to
Matan Torah or
Chag Habikurim?*

Mrs. Miriam Coren
ל ניסן תשע"ב • April 22, 2012

Chodesh Iyar: Prelude to Matan Torah or Chag HaBikurim?

1. The first year

שמות ג': מעמד הסנה

ו וַיֹּאמֶר, אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב; וַיִּסְתֵּר מִשֶּׁה, פָּנָיו, כִּי יָרָא, מִהִבִּיט אֶל-הָאֱלֹהִים.

6 Moreover He said: 'I am the God of thy father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob.' And Moses hid his face; for he was afraid to look upon God.

ז וַיֹּאמֶר ה', רָאֵה רָאִיתִי אֶת-עֲנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם; וְאֶת-צַעֲקָתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו, כִּי יָדַעְתִּי אֶת-מַכָּאֲבָיו.

7 And the LORD said: 'I have surely seen the affliction of My people that are in Egypt, and have heard their cry by reason of their taskmasters; for I know their pains;

ח וְאֲנִי בָּאָה לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם, וְלִהְיוֹתָם לִי-עָם בְּאֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה, אֶל-אֶרֶץ זָבַת חֵלֶב וְדָבָשׁ--אֶל-מָקוֹם הַכְּנַעֲנִי, וְהַחִתִּי, וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי, וְהַחִיטִּי וְהַיְבוֹסִי.

8 and I am come down to deliver them out of the hand of the Egyptians, and to bring them up out of that land unto a good land and a large, unto a land flowing with milk and honey; unto the place of the Canaanite, and the Hittite, and the Amorite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite.

ט וְעַתָּה, הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי; וְגַם-רָאִיתִי, אֶת-הַלֶּחֶץ, אֲשֶׁר מִצְרַיִם, לֹחֲצִים אֹתָם.

9 And now, behold, the cry of the children of Israel is come unto Me; moreover I have seen the oppression wherewith the Egyptians oppress them.

י וְעַתָּה לָכֵן, וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל-פַּרְעֹה; וְהוֹצֵאתִי אֶת-עַמִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם.

10 Come now therefore, and I will send thee unto Pharaoh, that thou mayest bring forth My people the children of Israel out of Egypt.'

שמות ו'- תחילת פרשת וארא

ב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים, אֶל-מֹשֶׁה; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אֲנִי ה'.

2 And God spoke unto Moses, and said unto him: 'I am the LORD;

ג וַיֵּרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב--בְּאֵל שַׁדַּי; וַיִּשְׁמֵי ה', לֹא נִדְעָתִי לָהֶם.

3 and I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, as God Almighty, but by My name YHWH I made Me not known to them.

ד וְגַם הִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם, לָתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן--אֶת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם, אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ.

4 And I have also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their sojournings, wherein they sojourned.

ה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי, אֶת-נִאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מִצְרַיִם, מַעֲבִידִם אֹתָם; וְאֲזָכֹר, אֶת-בְּרִיתִי.

5 And moreover I have heard the groaning of the children of Israel, whom the Egyptians keep in bondage; and I have remembered My covenant.

ו לָכֵן אֹמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֲנִי ה', וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם, וְהִצַּלְתִּי אֹתְכֶם מֵעֲבָדָתָם; וְגָאֵלְתִּי אֹתְכֶם בְּזֵרוֹעַ נְטוּיָה, וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים.

6 Wherefore say unto the children of Israel: I am the LORD, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage, and I will redeem you with an outstretched arm, and with great judgments;

ז וְלָקַחְתִּי אֹתְכֶם לִי לְעָם, וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים; וַיִּדְעֻתְּם, כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם, הַמוֹצִיא אֹתְכֶם, מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם.

7 and I will take you to Me for a people, and I will be to you a God; and ye shall know that I am the LORD your God, who brought you out from under the burdens of the Egyptians.

ח וְהֵבֵאתִי אֹתְכֶם, אֶל-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר

8 And I will bring you in unto the land, concerning which I lifted up My

נִשְׁאַתִּי אֶת-יְדֵי, לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב; וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם
מוֹרָשָׁה, אֲנִי ה'.

hand to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it you
for a heritage: I am the LORD.'

ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וְלֹא
שָׁמְעוּ, אֶל-מֹשֶׁה, מִקְצֵר רוּחַ, וּמִעֲבֹדָה
קָשָׁה. {פ}

9 And Moses spoke so unto the children of Israel; but they hearkened not
unto Moses for impatience of spirit, and for cruel bondage. {P}

שמות יב' : יציאת מצרים

ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ חֳדָשִׁים:
רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה.

2 'This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the
first month of the year to you.

ג דַּבְּרוּ, אֶל-כָּל-עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר,
בְּעָשֶׂר, לְחֹדֶשׁ הַזֶּה: וְיָקַחוּ לָהֶם, אִישׁ
שֶׂה לְבֵית-אָבִתּוֹ--שֶׂה לְבַיִת...

3 Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of
this month they shall take to them every man a lamb, according to their
fathers' houses, a lamb for a household;

יח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ,
בְּעָרֶב, תֹּאכְלוּ, מִצֹּת: עַד יוֹם הָאֶחָד
וְעָשְׂרִים, לַחֹדֶשׁ--בְּעָרֶב...

18 In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall
eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at
even.

מא וַיְהִי, מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְאַרְבַּע
מֵאוֹת, שָׁנָה; וַיְהִי, בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה,
יָצְאוּ כָל-צְבָאוֹת ה', מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

41 And it came to pass at the end of four hundred and thirty years, even
the selfsame day it came to pass, that all the host of the LORD went out
from the land of Egypt.

שמות טז' : פרשת המן במדבר סין

א וַיִּסְעוּ, מֵאֵילָם, וַיָּבֹאוּ כָל-עֲדַת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר-סִין, אֲשֶׁר בֵּין-אֵילָם
וּבֵין סִינַי--בְּחֹמֶשֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי, לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

1 And they took their journey from Elim, and all the congregation of the
children of Israel came unto the wilderness of Sin, which is between Elim
and Sinai, on the fifteenth day of the second month after their departing
out of the land of Egypt.

ב וַיְלִינוּ (וַיִּלּוּנוּ) כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל,
עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן--בְּמִדְבָּר.

2 And the whole congregation of the children of Israel murmured against
Moses and against Aaron in the wilderness;

ר"ן על הרי"ף, פסחים כח. "ובהגדה גם כן אמרו בשעה שאמר להם משה תעבדון את האלהים על ההר
הזה אמרו לו ישראל: משה רבינו אימתי עבודה זו? אמר להם: לסוף חמישים יום. והיו מונין כל אחד ואחד
לעצמו. מכאן קבעו חכמים לספירת העומר כלומר בזמן הזה שאין אנו מביאין לא קרבן ולא עומר אלא
מחשבין נ' יום לשמחת התורה כמו שמנו ישראל באותו זמן וזה ודאי מדרש...

2. The second year

במדבר א' : מפקד בני ישראל

א וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי,
בְּאֶהָל מוֹעֵד: בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה
הַשֵּׁנִית, לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--
לֵאמֹר.

1 And the LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent
of meeting, on the first day of the second month, in the second year after
they were come out of the land of Egypt, saying:

ב שְׂאוּ, אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל,
לְמִשְׁפְּחֹתָם, לְבֵית אָבִתָּם--בְּמִסְפַּר
שְׁמוֹת, כָּל-זָכָר לְגִלְגֻּלָּתָם.

2 'Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, by
their families, by their fathers' houses, according to the number of names,
every male, by their polls;

במדבר ז' : חנוכת המשכן

א וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹאֵת מֹשֶׁה לְהִקְדִּים אֶת-
הַמִּשְׁכָּן, וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת-
כָּל-כֵּלָיו, וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ, וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו;
וַיִּמְשַׁחם, וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם.

1 And it came to pass on the day that Moses had made an end of setting
up the tabernacle, and had anointed it and sanctified it, and all the
furniture thereof, and the altar and all the vessels thereof, and had
anointed them and sanctified them;

א וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר-סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן--לֵאמֹר.

1 And the LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the first month of the second year after they were come out of the land of Egypt, saying:

ב וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַפֶּסַח, בְּמוֹעֲדוֹ...

2 'Let the children of Israel keep the passover in its appointed season.

ו וַיְהִי אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם, וְלֹא-יָקְלוּ לַעֲשׂוֹת-הַפֶּסַח, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה, וּלְפָנֵי אַהֲרֹן--בַּיּוֹם הַהוּא...

6 But there were certain men, who were unclean by the dead body of a man, so that they could not keep the passover on that day; and they came before Moses and before Aaron on that day.

יא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בָּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, בֵּין הָעֲרֵבִים--יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: עַל-מִצּוֹת וּמֵרֹרִים, יֹאכְלֶהוּ.

11 in the second month on the fourteenth day at dusk they shall keep it; they shall eat it with unleavened bread and bitter herbs;

במדבר י': עליית הענן ותחילת המסע

יא וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה, בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי--בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ; וַנֵּעַלָה, הָעֲנָן, מֵעַל, מִשְׁכַּן הָעֵדֻת.

11 And it came to pass in the second year, in the second month, on the twentieth day of the month, that the cloud was taken up from over the tabernacle of the testimony.

יב וַיֵּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם, מִמִּדְבַּר סִינַי; וַיִּשְׁכֹּן הָעֲנָן, בְּמִדְבַּר פָּאֶרָן.

12 And the children of Israel set forward by their stages out of the wilderness of Sinai; and the cloud abode in the wilderness of Paran.--

יג וַיֵּסְעוּ, בְּרִאשׁוֹנָה, עַל-פִּי ה', בְּיַד מֹשֶׁה...

13 And they took their first journey, according to the commandment of the LORD by the hand of Moses.

לג וַיֵּסְעוּ מִהָר ה', דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים; וְאַרְוֹן בְּרִית-ה' נָסַע לִפְנֵיהֶם, דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים, לְתוֹר לָהֶם, מְנוּחָה.

33 And they set forward from the mount of the LORD three days' journey; and the ark of the covenant of the LORD went before them three days' journey, to seek out a resting-place for them.

לד וַעֲנַן ה' עֲלֵיהֶם, יוֹמָם, בְּנִסְעָם, מִן-הַמִּחֲנֶה. {ס} [{ס}]

34 And the cloud of the LORD was over them by day, when they set forward from the camp. {S}

לה וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קוּמָה ה', וַיִּפְצוּ אֹיְבֶיךָ, וַיִּנְסּוּ מִשְׁנְאֶיךָ, מִפְּנֶיךָ.

35 And it came to pass, when the ark set forward, that Moses said: 'Rise up, O LORD, and let Thine enemies be scattered; and let them that hate Thee flee before Thee.'

לו וּבִנְחֹה, יֹאמֶר: שׁוּבָה ה', רַבּוֹת אֲלֶפֶי יִשְׂרָאֵל. {ס} [{פ}]

36 And when it rested, he said: 'Return, O LORD, unto the ten thousands of the families of Israel.' {P}

סדר עולם רבה:

במדבר א, א- "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בָּאֵהָל מוֹעֵד בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה וְגו' שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ וְגו' מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְגו' וְאַתֶּכֶם יִהְיוּ וְגו' "ואחר כך שם ג, מ" פקד כל בכר זכר לבני ישראל וְגו' "ואחר כך שם ד, א" נשא את ראש בני קהת וְגו' "ואחר כך" נשא את ראש בני גרשון וְגו' "ואחר כך" נשא את ראש בני מררי וְגו' "ואחר כך" על פי ה' פקד אתם ביד משה. "בייד באייר שחטו טמאי נפש פסח שני שנא' שם ט, ו" (וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ וְגו'... "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לְנֶפֶשׁ וְגו'": 'וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נֵעַלָה הָעֲנָן. "נמצאו עושין במדבר סיני י"ב חדש חסר עשרה ימים ואומר) שם לג, ב" (וַיִּכְתָּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם וְגו' ".נסעו ממדבר סיני ובאו להם לקברות התאווה ועשו שם שלשים יום שנאמר שם יא, יט" לא יום אחד תאכלון וְגו' עד חֹדֶשׁ יָמִים וְגו' ".נסעו מקברות התאווה ובאו לחצרות ועשו שם ז' ימים שנאמר שם יב, טו" "ותסגר מִרְקָם שְׂבָעַת יָמִים. "נסעו מחצרות ובאו להן למדבר פארן בכ"ט בסיון. ובכ"ט בסיון שלח משה מרגלים שנאמר שם יג, כ" וַהֲיָמִים יָמִי בְּכּוֹרֵי עֲנָבִים. "שם, כה" וַיָּשֻׁבוּ מִתּוֹר הָאֶרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם "

וערב תשעה באב היה שתמצא אומר בט' באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ. אחר מרגלים היתה מחלוקתו של קרח ובליעתו שנאמר שם טז, יד" אף לא אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב ודִבֵּשׁ וגו'. "שם לב, יג" וַיַּחַר אֶף ה' בַּיִשְׁרָאֵל "ואמר דברים ב, יד": וְהָיִמִּים אֲשֶׁר הִלְכְּנוּ מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר עָבְרָנוּ אֶת נַחַל זָרְדִּי שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה וְגו'. "וייט שנה היו חוזרין ומטורפין וייט שנה ישבו בקדש ברנע שנאמר שם א, מו" וַתֵּשְׁבוּ בְּקִדְשׁ יָמִים רַבִּים פְּיָמִים אֲשֶׁר יִשְׁבֶּתֶם " נמצאו כל המסעות מ"ב מסעות.

תענית כט

בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ מנלן דכתיב) שמות מ, יז (ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן ואמר מר שנה ראשונה עשה משה את המשכן שניה הקים משה את המשכן ושלח מרגלים וכתב) במדבר י, יא (ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות וכתב) במדבר י, לג (ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים אמר רבי חמא בר חנינא אותו היום סרו מאחרי ה' וכתב) במדבר יא, ז (והאספסוף אשר בקרבו התאוות תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל וגו' וכתב) במדבר יא, כ (עד חדש ימים וגו' דהו להו עשרין ותרתינן בסיון וכתב) במדבר יב, טו (ותסגר מרים שבעת ימים דהו להו עשרין ותשעה בסיון וכתב) במדבר יג, ב (שלח לך אנשים ותניא בעשרים ותשעה בסיון שלח משה מרגלים וכתב) במדבר יג, כה (וישובו מתור הארץ מקץ ארבעים יום הני ארבעים יום נכי חד הו אמר אביי תמוז דהיא שתא מלווי מלויה דכתיב) איכה א, טו (קרא עלי מועד לשבור בחורי וכתב) במדבר יד, א (ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא אמר רבה אמר ר' יוחנן (אותו היום ערב) תשעה באב היה אמר להם הקב"ה אתם בכיתם בכיה של חנם ואני קובע לכם בכיה לדורות

3. The 40th year:

דברים א'

- א** אֵלֶּה הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, בְּעֵבֶר, הַיַּרְדֵּן: בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה מִזֶּה סוּף בֵּין-פָּאֶרָן וּבֵין-תּוֹפֵל, וּלְבָן וְחִצְרֹת--וְנָדִי זָהָב. **1** These are the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab.
- ב** אֶחָד עָשָׂר יוֹם מִחֹרֵב, דֶּרֶךְ הַר-שֵׁעִיר, עַד, קִדְשׁ בְּרַנֵּעַ. **2** It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.

4. The Agricultural year

ויקרא כג'- פרשת המועדות

- י** דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם, וְקָצַרְתֶּם אֶת-קִצְרִיהָ--וְהִבַּאתֶם אֶת-עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְיֶרְכֶם, אֶל-הַכֹּהֵן. **10** Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye are come into the land which I give unto you, and shall reap the harvest thereof, then ye shall bring the sheaf of the first-fruits of your harvest unto the priest.
- יא** וְהִנִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי ה', לְרִצְוָנָם; מִמָּחֳרַת, הַשַּׁבָּת, וַיִּנְפְּנוּ, הַכֹּהֵן.... **11** And he shall wave the sheaf before the LORD, to be accepted for you; on the morrow after the sabbath the priest shall wave it.
- טו** וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם, אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה: שִׁבְעַ שָׁבָתוֹת, תִּמְנִימֹת תִּהְיֶינָה. **15** And ye shall count unto you from the morrow after the day of rest, from the day that ye brought the sheaf of the waving; seven weeks shall there be complete;
- טז** עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת, תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם; וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה, לַה'. **16** even unto the morrow after the seventh week shall ye number fifty days; and ye shall present a new meal-offering unto the LORD.
- יז** מִמוֹשְׁבֵי תִיְכֶם תִּבְיֹאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה, שְׁתֵּי עֶשְׂרִינָם--סֵלֹת תִּהְיֶינָה, חֲמֵץ תִּאֲפִינָה: בַּכֹּרִים, לַה'. **17** Ye shall bring out of your dwellings two wave-loaves of two tenth parts of an ephah; they shall be of fine flour, they shall be baked with leaven, for first-fruits unto the LORD.

כו וביום הפירות, בהקריבכם מנחה חדשה לה'--בשבועתיכם: מקרא-קדש יהיה לכם, כל-מלאכת עבדה לא תעשו.

26 Also in the day of the first-fruits, when ye bring a new meal-offering unto the LORD in your feast of weeks, ye shall have a holy convocation: ye shall do no manner of servile work;

דברים כו'- פרשת מקרא ביכורים

א והיה, כי-תבוא אל-הארץ, אשר ה' אלהיך, נתן לך נחלה; וירשתה, וישבת בה.

1 And it shall be, when thou art come in unto the land which the LORD thy God give thee for an inheritance, and dost possess it, and dwell therein;

ב ולקחת מראשית כל-פרי האדמה, אשר תביא מארצך אשר ה' אלהיך נתן לך--ושמת בטנא; והלכת, אל-המקום, אשר יבחר ה' אלהיך, לשכן שמו שם.

2 that thou shalt take of the first of all the fruit of the ground, which thou shalt bring in from thy land that the LORD thy God giveth thee; and thou shalt put it in a basket and shalt go unto the place which the LORD thy God shall choose to cause His name to dwell there.

ג ובאת, אל-הכהן, אשר יהיה, בימים ההם; ואמרת אליו, הגדתי היום לה' אלהיך, כי-באתי אל-הארץ, אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו.

3 And thou shalt come unto the priest that shall be in those days, and say unto him: 'I profess this day unto the LORD thy God, that I am come unto the land which the LORD swore unto our fathers to give us.'

ד ולקח הכהן הטנא, מידך; והניחו--לפני, מזבח ה' אלהיך.

4 And the priest shall take the basket out of thy hand, and set it down before the altar of the LORD thy God.

ה וענית ואמרת לפני ה' אלהיך, ארמני אבד אבי, ויגד מצרימה, ויגר שם במתי מעט; ויהי-שם, לגוי גדול עצום ורב.

5 And thou shalt speak and say before the LORD thy God: 'A wandering Aramean was my father, and he went down into Egypt, and sojourned there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous.

ו וירעו אתנו המצרים, ועינונו; ויתנו עלינו, עבדה קשה.

6 And the Egyptians dealt ill with us, and afflicted us, and laid upon us hard bondage.

ז ונצעק, אל-ה' אלהי אבותינו; וישמע ה' את-קולנו, וירא את-ענינו ואת-עמלנו ואת-לחצנו.

7 And we cried unto the LORD, the God of our fathers, and the LORD heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression.

ח ויוצאנו ה', ממצרים, ביד חזקה ובזרע נטויה, ובמרא גדל--ובאותות, ובמפתים.

8 And the LORD brought us forth out of Egypt with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terribleness, and with signs, and with wonders.

ט ויבאנו, אל-המקום הזה; ויתן-לנו את-הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש.

9 And He hath brought us into this place, and hath given us this land, a land flowing with milk and honey.

י ועתה, הנה הבאתי את-ראשית פרי האדמה, אשר-נתתה לי, ה'; והנחתו, לפני ה' אלקיך, והשתחוית, לפני ה' אלהיך.

10 And now, behold, I have brought the first of the fruit of the land, which Thou, O LORD, hast given me.' And thou shalt set it down before the LORD thy God, and worship before the LORD thy God.

יא ושמחת בכל-הטוב, אשר נתן-לך ה' אלהיך--ולביתך: אתה, וחלוי, והגר, אשר בקרבך. {ס}

11 And thou shalt rejoice in all the good which the LORD thy God hath given unto thee, and unto thy house, thou, and the Levite, and the stranger that is in the midst of thee. {S}